

مسجد الرضا(ع) از نوروز ۱۴۰۵ مرکز تجمعات شبانه ساکنان بولوار رضا شده است

همسایه‌ها مثل خانواده، مسجد مثل خانه

این اجتماعات چنان باتار و پودزندگی بسیاری از مردم گره خورده است که حتی نظم مهمانی‌هایشان را هم تغییر داده‌اند؛ شب‌ها را به حضور در این فضا اختصاص می‌دهند و دورهمی‌های خانوادگی را به ظهرها منتقل کرده‌اند.

عظیم خانم از تنوع ایستگاه‌ها تعریف می‌کند و ادامه می‌دهد: یکی از ویژگی‌های اجتماعات این است که شما می‌توانید خانوادگی بیایید و برنامه‌ها متناسب با همه اعضای خانواده است. در مقابل مسجد الرضا(ع) از طب سنتی و مشاوره گرفته تا امانت کتاب و نقاشی برنامه‌های متنوعی دارند و باعث شده است برای هر سه فرزندم که ۱۴، ۱۰ و ۲ سال دارند، سرگرمی مناسبی وجود داشته باشد.

اما آنچه برای او بیش از همه ارزش دارد، همدلی در این فضا است. ایمانی ادامه می‌دهد: اینجا بچه‌ها نه تنها دوستانی تازه پیدا می‌کنند، بلکه در کنار یک خانواده بزرگ هستند. پسرم اگر لحظه‌ای از من دور شود، خیالم راحت است که چندین چشم مراقب اوست تا سمت خیابان نرود یا آسیبی نبیند. این زیباترین تصویر همدلی است که تاکنون دیده‌ام.

● امنیت کودکان، آسایش بزرگسالان

نیایش یاقوتی، نوجوان چهارده ساله و فعالی است که از همان شب اول پای کار بوده است و مسئولیت غرفه امانت کتاب و نقاشی کودکان را بر عهده دارد. او می‌گوید: فعالیت‌های فرهنگی یکی از کارهای ثابتی است که اجزای آن است. در این ایام استقبال مردم از کتاب‌ها بسیار خوب بوده است و بچه‌ها نیز از غرفه نقاشی روی صورت و کاغذ استقبال می‌کنند. وقتی فضای امنی برای کودکان ایجاد می‌شود، بزرگ‌ترها هم با خیالی آسوده در اجتماعات حضور می‌یابند.

روزهایی که چهارراه احمدآباد و مقابل مسجد الزهرا(س)، میعادگاه حضور مردم محله بود و پس از عید نوروز با پر شورتر شدن جمعیت، تصمیم گرفتند قرارگاهشان را به مقابل مساجد دیگر نیز انتقال دهند تا فضای بیشتری برای همدلی داشته باشند.

زهرا یاری می‌گوید: از روز اول نوروز مردم پای کار آمدند و با حضور مقابل مسجد الرضا(ع) جمعیت بیشتر شد. در اجتماعات مسجد ما مانند بسیاری از مساجد ایستگاه‌های متفاوتی برپا کردیم تا پاسخگوی نیازهای مختلف مردم باشند.

او ادامه می‌دهد: همه تلاش ما بر این است که فضایی امن و شاد برای کودکان فراهم کنیم تا والدینشان با خاطری آسوده و خیالی جمع. در این اجتماعات شرکت کنند و از این فضای معنوی بهره ببرند.

● خانواده بزرگ در اجتماعات

عظیم ایمانی، یکی از ساکنان بولوار رضا، همراه همسر و سه فرزندش، پای ثابت این اجتماعات است. او با برخوردی از اشتیاق، کوچک‌ترین عضو خانواده‌اش را نشانمان می‌دهد و می‌گوید: پسر بیست و دو ماهه ام شب که می‌شود، پرچمش را برمی‌دارد و تلاش می‌کند تا آماده رفتن شود. خانواده ایمانی که پیش‌تر مسیرشان از مسجد الرضا(ع) به مسجد النبی(ص) و چهارراه احمدآباد و مسجد الزهرا(س) می‌رسید، حالا مدتی است که پس از تعطیلات نوروز، مقابل مسجد الرضا(ع) گرد هم جمع می‌شوند.

حمیده صفائی شب‌های معابر احمدآباد، بیش از سه ماه است که رنگ و بوی دیگری به خود گرفته؛ در مساجد این محله نمازگزاران فقط برای ادای فریضه گرد هم نمی‌آیند، بلکه همدلی و هم‌بستگی این روزها برایشان اهمیت بسیاری دارد. کافی است حوالی ساعت ۸ شب در پیاده‌روهای محله با شنیدن تابینید مردم چگونه به سمت مساجد حرکت می‌کنند. در این محله مثل گوشه و کنار شهر، مسجد سنگر اتحادی است که از نهم اسفند دوباره جان گرفته است. از روزهای سرد پایان سال تا شب‌های بلند پس از نوروز، اهالی محله با هر قدمی که به سمت مسجد برمی‌دارند، پیوند میانشان بیشتر می‌شود.

● فضای امن برای همه

فرمانده پایگاه بسیج شهید امینی با مرور خاطرات این ایام، از پیوندی می‌گوید که از اسفند میان اهالی و نمازگزاران شکل گرفته است:

نوجوانان دهه نودی محله جانبازان حال و هوای دهه ۶۰ و اعزام رزمندگان به جبهه را زنده کردند

بازگشت به روزهای حماسه

مهدیه بیات در ادامه توضیح می‌دهد: پس از میدان جانباز، بچه‌ها به محله برمی‌گردند و مقابل منزل شهید مجیدی، از ماشین پیاده می‌شوند و به سوی مسجد بازمی‌گردند. در این مسیر، بانوان نسل قدیم مسجد نیز با حضور خود، پیوند میان نسل‌ها را به تصویر می‌کشند.

● ما همان نسل ایستاده‌ایم

در میان همه نوجوانان، یوسف اختریان که مسئولیت سامان‌دهی هم‌سن و سالانش را بر عهده دارد، می‌گوید: چند سالی می‌شود که در پایگاه بسیج محله فعالیت می‌کنم. امروز اینجا آمده‌ام تا بگویم ما فراموش نکرده‌ایم که امنیت امروزمان مدیون ایستادگی مردان بزرگی است که در این راه به شهادت رسیده‌اند یا جانباز شده‌اند. ما نیز مثل آن‌ها آماده دفاع از خاک کشورمان هستیم.

امیرمهدی پوراوری، دیگر نوجوان این محله، می‌گوید: شهید همیشه زنده‌اند و ما موخته‌ایم که امنیت، حاصل ایثار است. امروز آمده‌ایم به دشمنان کودک‌کش نشان دهیم که اگر روزی پایشان به خاک ایران برسد، نسل ما همان راهی‌رامی‌رود که شهید رفتند.

سیدرضا طوفانی، مسئول قرارگاه بلوک یک، نیز که مسئولیت تمرین بچه‌ها را بر عهده داشته است، با اشاره به اهمیت این بازتابی، می‌گوید: می‌خواهیم این نوجوانان درک کنند که هم‌سن و سالان چهل سال پیش آن‌ها، با چه ایمانی نام نویسی می‌کردند و دل به جبهه‌ها می‌سپردند. عبور از مسیر خانه‌های شهدا در این برنامه نیز فرصتی است تا نسل جدید با رشادت‌های بی‌ نظیر رزمندگان از نزدیک آشنا شوند.

● از خانه شهید تا میدان حماسه

مهدیه بیات، مسئول فرهنگی پایگاه و هماهنگ‌کننده این برنامه، با تأکید بر پیشینه انقلابی محله جانبازان، می‌گوید: مسجد ابوالفضل جزو اولین مراکز اعزام رزمندگان در محله بوده است. امروز دانش‌آموزان پایه‌های ششم تا هشتم همین محله، سوار بر مینی‌بوس‌ها می‌شوند تا مسیر اعزام به جبهه‌های دهه ۶۰ را تصور کنند. همه کارها، از فضا سازی تا اجرا، حاصل دسترنج همین نوجوانان است.

نوجوانانی که لباس بسیجی پوشیده و سر بند بسته‌اند، از جلو مسجد مسیری را پیاده طی می‌کنند و از بلندگو هم‌نوا «ای لشکر صاحب‌الزمان (عج) آماده باش» پخش می‌شود و بچه‌ها با آن هم‌خوانی می‌کنند. به مقابل خانه شهید کارگر که می‌رسند، با دادن شعار سوار بر مینی‌بوس‌ها می‌شوند تا در میدان جانباز با اجرای سرودهای انقلابی و پرچم‌گردانی، حماسه سازی کنند.

صدای آژیر در کوچه پس‌کوچه‌های خیابان وصال شنیده می‌شود، اما نه برای فرار، که برای فراخوان عشق. مقابل مسجد ابوالفضل در محله جانبازان، زمان به عقب برگشته است؛ به سال‌های طلایی دفاع مقدس. کیسه‌های شن، سنگری کوچک ساخته‌اند و سکویی در نزدیکی سنگر، با شمعدان‌های کوچک روشن و قاب عکس شهیدای محله، یادآور دوران هشت سال دفاع مقدس است. صدای روشن شدن مینی‌بوس‌های قدیمی، نوید سفری به دل تاریخ را می‌دهد؛ سفری که مسافرانش نه رزمندگان دیروز، که نوجوانان امروز این سرزمین، شهر و محله هستند.

● ایستگاه عاشقی، تداعی یک اعزام

اینجا همه چیز رنگ و بوی ایثار دارد. علیرضا قائمی، فرمانده پایگاه بسیج شهید مهدی نیا، که لباس سبزرنگ بسیجی بر تن دارد و سربند یا حسین(ع) بسته است، می‌گوید: هم‌زمان با سوم خرداد و سالروز آزادسازی خرمشهر، قصد داشتیم فضای هشت سال دفاع مقدس را در محله بازسازی کنیم. بچه‌ها دو هفته است شبانه روز تلاش کرده‌اند تا حال و هوای آن روزها را زنده کنند. هدف ما فراتر از یک نمایش است؛ ما می‌خواهیم بذراستقامت رادردل این نوجوانان بکاریم تا هر زمان که فرماندهان برای دفاع از خاک میهن نیرو نیاز داشتند، این جوانان آماده ایستادن در برابر دشمن باشند.